

[Ernst Christiansen.]

have modtagere med kutterbølgeområde, fordi det er sjovt at høre, når folk telefonerer hjem fra Storebæltsfærgen og Malmøfærgen, men der er i hvert fald ingen grund til at lade folk få den ret. Der er allerede fra Dansk Fiskeriforening kommet en underhånds henvendelse angående § 4. Man ønsker at få lejlighed til at drøfte denne paragraf med repræsentanter for landstinget, og på denne foranledning skal jeg ved slutningen af lovforslagets behandling tillade mig at foreslå et udvalg nedsat. Det ville være ønskeligt, om man fandt en form, der kunne imødekomme fisker- og skipperhjemmene, men på den anden side er der ingen grund til at imødekomme dem, der er nysgerrige og gerne vil lytte til private samtaler.

I udvalget kan der vel også være grund til at se på enkelte andre ting, jeg har allerede nævnt amatørproblemet.

Jeg vil også gerne nævne § 5 i lovforslaget, som går ud på, at ministeren for offentlige arbejder, når særlige forhold gør det nødvendigt, kan forbyde anvendelsen af radioanlæg, og ministeren kan træffe de til gennemførelsen af et sådant forbud nødvendige foranstaltninger. Både i lovforslagets bemærkninger og i fremsættelsestalen er der gjort opmærksom på, at denne paragraf er kommet til verden med tanke på de ekstraordinære forhold under besættelsen, hvor man foretog skridt over for amatørsendere og bevægelige stationer. Det er vel i og for sig rimeligt nok, at man indfører en sådan bestemmelse, men det står for mig sådan — det kan vi måske få nærmere klarhed over i udvalget —, at § 5 i den nuværende form er meget vidtgående og rummer overordentlige muligheder; sammenholdt med lovens § 1 vil den, så vidt jeg kan forstå, i givet fald også muliggøre beslaglæggelse af almindelige radioapparater. Det er muligt, jeg tager fejl, og at det ikke er hensigten, men jeg synes, det ville være rart at få klarhed over, at det ikke er meningen, at vi under nogen art af situationer giver den højtærede minister ret til at beslaglægge almindelige radioapparater. Måske er mine bekymringer på det punkt ubegrundede, men de beror på paragraffens formulering. Også dette punkt kan vel klares i udvalget.

På mit partis vegne kan jeg som helhed

anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Villemoes: Danmark har jo netop for ganske nylig ratificeret den nye telekommunikationskonvention — det er 28 bogstaver! — derfor er det klart, at man måtte kunne forvente, at der hurtig derefter ville komme et lovforslag, omhandlende de på dette område trufne internationale aftaler.

Radioteknikken er i rivende udvikling, hvad det ærede medlem hr. Ernst Christiansen, der lige forlod talerstolen, netop har omtalt, og det er klart, at det er et område, som det ikke er så let at lovgive på, alene af den grund, at hvad der er rigtigt og naturligt i dag, hurtigt kan ændres. Det ærede medlem var også inde på at omtale fjernsynet, det ligger noget længere ude, i hvert fald i vort land, men det ærede medlem, som er medlem af statsradiofoniledelsen, ved, at det nærmer sig. Det ærede medlem og jeg og det ærede medlem, som får ordet lige efter mig, var jo i New York til De Forenede Nationers næstsidste årsmøde i Lake Success, og dér var der lejlighed til at se fjernsynet. Jeg tror nok, det for mange var en ikke ringe oplevelse, at de kunne sidde på en restaurant og se boksekampe i den anden ende af landet. Det er givet, at det er et umådelig interessant problem, og hvis udviklingen fortsættes i samme retning som hidtil, må man formode, at der vil ske store fremskridt på dette område.

Det er som sagt meget vanskeligt i en lov at fastslå, under hvilke vilkår tilladelse til brug af radio kan gives. Derfor vil jeg også mene, det er ganske naturligt, at vi drøtter sagen i et udvalg, og jeg forstår, at det også er meningen, at lovforslaget skal henvises til detailbehandling i et udvalg. Som allerede nævnt og som det står i den højtærede ministers skriftlige fremsættelsestale, har staten hidtil haft eneret på anlæg og drift af trådløse telefoner, radio-sendestationer, skibsstationer dog undtaget, og det er også hovedlinien i det lovforslag, som her foreligger. Vi kan ikke være fuldstændig uden hovedretningslinjer, og jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste taler i, at der ikke er større anledning til at give eventuelle nysgerrige lejlighed til